

عنوان مقاله:

پیوند مفهومی موسیقی و معماری در طراحی معماری معاصر

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی ایده های نوین در معماری شهرسازی جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهناز سلیمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

زین العابدین افلاطونیان - عضو هیات علمی دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

خلاصه مقاله:

هنر موسیقی و معماری با توجه به این که در ظاهر از هم خیلی دورند، اما با یک نگاه انتزاعی می توانیم نقاط مشترک زیادی را در بین آنها ببینیم، با این توضیح که عنصر موسیقی صوت است و عنصر معماری حجم و مصالح است، ولی موسیقی هم معماری است که در حرکت زمان صورت می گیرد؛ این در حالی است که ریتم مهم ترین نقطه مشترک بین موسیقی و معماری است. آنچه موسیقی را از سایر هنرها متمایز می سازد، بیان صریح و بدون واسطه با مخاطبان خود است، که انتقال پیام ها و ارمان های ذهنی و عواطف و احساسات هنرمند را به دیگران آسانتر می سازد. در حالیکه در معماری پیام ذهنی هنرمند باید در قالب واسطه ای بنام ساختمان، به دیگران انتقال یابد و یا در نقاشی آرمان های ذهنی هنرمند توسط اشکال و خطوط و رنگ ها بیان می شود و نیز در شعر کلمات نقش انتقال مفاهیم ذهنی شاعر را در به عهده می گیرند. در موسیقی هم نسبت های صوتی به زیبایی منجر می شوند؛ نسبت هایی که به تناسب می رسند. تناسب گاهی در وجه دیداری است و گاهی در وجه شنیداری. در مورد بویایی و بساواپی هم چیزهایی ذکر می شود، بنابراین همه هنرها یک وجه دارند و آن وجهی است که با هندسه دل ما از قبل طراحی شده است.

کلمات کلیدی:

موسیقی، معماری، طراحی معماری، ریتم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/675503>

